

РОЛЬ БАТЬКІВ У РОЗПІЗНАННІ ПОКЛИКАННЯ ДИТИНИ

«Звертаюся до вас, батьки. Бог довірив вам завдання вести молодь на шляхи святості. Будьте для них прикладом жертвовної вірності Христу. Додайте їм відваги, щоб не боялися виплисти на глибінь, без вагань відповідаючи на Господнє запрошення. Він одних кличе до сімейного життя, а інших до богопосвяченого або до священства. Допоможіть їм розпізнати своє покликання і стати справжніми друзями Христа та Його учнями!» (Святий Йоан Павло II. Послання, 2005).

«Не ви Мене вибрали, а Я вас вибрав» (Йн 15,16)

Усі люди покликані до життя з Богом, а через Таїнство Хрещення ми даємо відповідь на це покликання. Однак окрім цього Господь обдаровує людину також іншими покликаннями, дарами, завданнями, завдяки котрим вона зможе ще більше зреалізувати себе в повноті й на цій своїй дорозі досягнути спасіння та допомогти в цьому іншим.

Християнська сім'я є першим і дуже важливим середовищем зростання покликань. Саме тут діти пізнають таємницю Бога й людини, а також любові, яка є фундаментом кожного покликання. Одне із основних завдань батьків – допомогти дитині розпізнати, яке саме життєве покликання приготував для неї Господь. Більшість людей покликані до подружнього й сімейного життя. Однак є також ті, кого Бог вибирає до особливих відносин із Ним та до Своєї місії. Стосовно подружнього покликання більшість не має сумнівів, а от щодо богопосвяченого життя навіть серед християн можна помітити страх, заперечення, а іноді навіть неприйняття. Часто причиною цього є брак довіри Богу або правильного розуміння, чим є це покликання.

Перед тим, як питати, чи моя дитина має покликання до богопосвяченого життя, треба дати відповідь на питання:

- 1) Чи віриш, що Бог любить твою дитину, Він дав їй життя й має для неї чудовий план спасіння?
- 2) Чи довіряєш Богу, розуміючи, що Він також дуже любить тебе, що в Його плані спасіння є твоє майбутнє, твоя старість?
- 3) Якою є мета життя твоєї дитини – виконати Божу волю в своєму житті, що дає людині справжнє щастя в будь-якій життєвій ситуації, чи виконати тільки волю батьків, які по-своєму (дуже обмежено) бачать, у чому (а іноді - з ким) їхня дитина буде щасливою?

Від відповіді на ці запитання залежатиме, наскільки ми будемо допомагати своїм дітям розпізнати й прийняти покликання, яким обдарував їх Бог.

Якщо прагнемо, щоб наші діти почули Боже покликання (Божу волю), то необхідно щоб і в їхньому серці поглиблювалося запитання: який план любові приготував для мене Бог?

Створюйте вдома «християнську атмосферу», у якій дозрівають усі покликання.

Передусім, це щоденне життя в чистоті серця, просякнуте молитвою, любов'ю до Бога та ближнього.

«Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога». Іншими словами, «щасливі ті, що мають чисте серце, бо вони розпізнають Божу волю для життя свого та інших». Дбаючи про чистоту свого серця та серця дітей, необхідно звернути увагу на таке:

а. **що ми дивимось** в нашому домі, які фільми, телепередачі, Інтернет, ігри... Чи є в нашому списку фільми про святих людей чи про людей із цінностями?

б. що слухаємо – які розмови, тексти, плітки, музику, які читаємо журнали, книги, сайти... Чи ми слухаємо одне одного? Чи звучать у домі релігійні пісні, радіо, читається Боже Слово?

в. про що і як розмовляємо – які теми, які слова вживаємо, чи дякуємо, перепрошуємо одне одного... Чи заборонено в нашому домі осуджувати інших, вживати непристойні слова, мати? Як часто даємо приклад взаємної ввічливості (не тільки на дорозі, серед людей), як проявляємо свою любов у дрібницях, як дякуємо, перепрошуємо?

г. що робимо – як практикуємо любов? Чи турбуємося одне про одного, служимо, відвідуємо хворих, нужденних, допомагаємо в храмі, беремо участь у Святій Літургії, у реколекціях, у благодійних акціях... Чи говоримо про потреби інших, з-поза нашої сім'ї, чи разом шукаємо спосіб їм допомогти?

Моліться з дітьми та за дітей.

Саме молитва, яка є особистою зустріччю з Богом, є найважливішим місцем розпізнання покликання. Завданням батьків є навчити дитину чути Голос Бога так, як почув його Самуїл і відповів: «Говори! Слуга твій слухає!» (1Сам 3, 10). В особистій та сімейній молитві додавайте намір про розпізнання покликання для ваших дітей, називаючи дітей по імені. Будьте чуйні до натхнень Святого Духа й знаків, через які Бог промовляє.

Невимушено та з повагою говоріть про богопосвячене життя між собою та з дітьми.

Для цього необхідно, насамперед, самому прийняти до свого серця й свідомості можливість, що Бог може також до твоєї дитини звернутися із запрошенням «Піди за Мною!». Бог не дивиться на статус, походження, досвід, Він вибирає й кличе, кого Сам хоче. Запитуючи дитину, чи не хотіла б вона бути в майбутньому священником, монахинєю, не висміюйте її. Також із повагою слухайте розповіді дітей про їхні мрії служити Богу й людям.

Покажіть дитині, що кожне покликання від Бога прекрасне, хоч і не позбавлене труднощів.

Приклади святих та людей, яких ви знаєте (у різних станах), можуть допомогти дітям побачити цінність і полюбити кожну дорогу. Розмовляйте про спосіб життя тих людей, а також різні шукання, досягнення й поразки. Діти потребують авторитетів, людей, які будуть їх надихати до життя з Богом. Не бійтеся відпустити дитину на реколекції, які організують сестри-монахині чи священники, це може допомогти у відкриванні свого покликання.

Працюйте над формуванням характеру та волі дитини, щоб вона мала відвагу приймати рішення.

Страх перед прийняттям важливих життєвих рішень є однією із вагомих проблем сучасної молоді: життя без шлюбу («на пробу»), відкладання зачаття дитини, невизначеність у професії, відкладання вступу на дорогу богопосвяченого життя.

Підтримайте дитину в її рішенні йти дорогою богопосвяченого життя.

Не бійтеся відпустити дитину, коли вона вирішила зробити перший крок. Ідучи до певної спільноти чи семінарії, вона ще матиме час (іноді декілька років), щоб до кінця розпізнати своє покликання, у цьому теж їй буде допомагати спільнота, наставники. Якщо молода людина не зробить цього першого кроку, то ніколи не дізнається, чи це її дорога. Для дитини дуже важлива ваша підтримка й благословення, адже вона йде розпізнавати Божу волю, а не свою чи вашу.

Не бійтеся, що дитина в майбутньому може не «справитися» з цим покликанням.

Страх перед тим, що ми чи наші діти можемо чогось не подолати, витримати, цілком природній, і не тільки відносно покликання на дорогу священства чи богопосвяченого життя, але й відносно

подружнього покликання. Однак щодо останнього, для більшості батьків це побоювання не є перешкодою для того, щоб підтримати своїх дітей у їхньому виборі (хоча маємо приклади тих, які «не справляються»). Людина по своїй природі дуже слабка, і саме тому до реалізації цих покликань Бог через Таїнства уділяє Свою особливу благодать. Витривалість, вірність у кожному покликанні залежить від того, наскільки людина реалізує своє покликання в справжній єдності з Богом та за Його волею. Тому так важливо допомагати дитині постійно жити в близьких відносинах із Христом, Який любить, навчає, пробачає, дає сили вставати та йти далі.

Спільно моліться за всіх покликаних і будьте вдячні.

Противником виконання Божої волі в житті людини є сатана, який від початку людства робить все можливе, щоб перешкодити цьому. Ситуація не змінилася й сьогодні, кожен із нас потребує багато духовної підтримки, щоб боротися із спокусами сатани. Коли діти чують, як ми молимося, подаємо намір на Службу Божу за людей, які вже є на дорозі свого покликання (богопосвяченого, священницького чи подружнього), то розуміють, що вони не самі. Важливо також дякувати Богу за конкретних людей, які живуть у вірності своєму покликанню.

«Жнива великі, а робітників мало. Просіть, отже, Господа жнив, щоб послав робітників на свої жнива» (Лк 10,2).